

تأثیر انجام برنامه تمرینی با دوچرخه ثابت بر سطح فعالیت انعقادی F-VIII در بیماران هموفیل A- خفیف و متوسط

رویا روانبد^۱، گیتی ترکمان^۱، محمدرضا بقائی پور^۱، فاطمه نادعلی^۲

- ۱- دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی، گروه فیزیولوژی
- ۲- دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی، گروه فیزیوتراپی
- ۳- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، دانشکده پزشکی، گروه هماتولوژی

چکیده

هموفیلی نوعی اختلال ژنتیکی خونریزی دهنده وابسته به کروموزوم X است. این بیماران برای متوقف شدن خونریزی ها نیازمند تزریق فاکتورهای انعقادی بر اساس وزن بدن هستند. برای متوقف شدن خونریزی ساده یک کودک بیست کیلویی به حدود ۵۰۰ واحد فاکتور هشت نیاز است. هر واحد فاکتور VIII حدود بیست سنت در بازارهای بین المللی به فروش میرسد. مشکلات زیاد دسترسی به وریدهای سطحی به خصوص در سنین کودکی هر بار تزریق را به کابوسی مبدل کرده است. در این پژوهش، اثر ورزش ارگومتریک بر افزایش فعالیت F-VIII بیماران هموفیل A- مورد بررسی قرار گرفته است. آخرین مطالعه در این زمینه در سال ۱۹۸۴ انجام شده است.

ده بیمار شامل دو هموفیل متوسط و هشت هموفیل خفیف بر اساس Accepted Pediatric Bicycle Protocol ورزش کردند. نمونه های خون قبل، هشت دقیقه و چهل و پنج دقیقه پس از انجام ورزش جمع آوری شد. فعالیت F-VIII:C هشت دقیقه بعد ۳۰/۳۲٪ و چهل و پنج دقیقه بعد ۲۲/۹۵٪ افزایش یافت. میزان خطا نزدیک به سطح معنی داری بود. بیشترین افزایش F-VIII:C مربوط به هموفیل های خفیفتر بود.

کاهش PTT چهل و پنج دقیقه بعد و فعالیت vWF هشت دقیقه بعد معنی دار شد. افزایش vW:Ag در هر دو زمان نمونه گیری معنی دار بود.

نتیجه اینکه ورزش ارگومتریک موجب افزایش فعالیت انعقادی F-VIII با خطای نزدیک به ۰/۰۵ و کاهش زمان انعقاد در مسیر داخلی میشود. افزایش فعالیت F-VIII:C تا چهل و پنج دقیقه پس از اتمام ورزش نیز حفظ شد. بنابراین، توصیه جهت انجام یک برنامه ورزشی مناسب به وسیله فیزیوتراپیست به افراد هموفیل نه تنها موجب تقویت سیستم اسکلتی-عضلانی بلکه موجب افزایش F-VIII:C نیز میشود.

واژه های کلیدی: ورزش، F-VIII، انعقاد، vWF